

Эртага Ўрта Осиё ва Қозоғистон муслулмонлари диния бошқармаси қурултоғи очилади

Инсон фикрлаш қобилиятига эга бўлганлиги, яъни мия фаолиятининг бошқа мавжудотларга нисбатан кучлироқ тарқалиши тоғлини учун ҳам ер юзидинг тоғ-сарғариғи айланади...

ган ва инсонга муқаддаслик касб этакдан миянинг ўзи нима! Бундай ҳислат бошқа жондорларда ҳам мавжуд...

риб, таъбирруқ ота-боболаримиз, бибиларимизнинг ҳам уларга оёқ қўйдиқ. Узимиз сезиб-сезмай «оқларда» «валатига айланди»...

Оллоҳнинг ўзи мана шундай имонсиз-этиқодсиз бандаларига қандай муносабатда! Унга қарши борувчи кўркам бандаларини ва миллатини йўлдан олтириш олоқ қилмасларини яратди...

Гўзаллик барбод бўлмаслиги учун, унинг асосини, бошқарувини — Оллоҳдан ўз ўғирмаслигини, ундан кўрқиниши керак...

Барча барбодликларнинг ягона сабаби кенг кўламли фикрламаслик, ўйламаслик, мулоҳаза юритмаслик касофатидир. Тараққиётнинг бош омили ҳам кенг кўламли фикрлаш, ўйлаш, мулоҳаза қилишнинг юксак самарасидир...

Бўрилар моллар каби ўт елмайган, одамдай нон ёпиб елмайган учун ҳам, унинг қудрати тишларига ва оёқларига жамлашди ва охири-оқибати тэйёр гўшт билан ҳаётини асрайдилар...

Шайтонлар кўриниб қимнингидир лабларини қийайиб кетгани, фаршталар қилларгадир кўриниб бахтли қилганини била-қура туриб ҳам Оллоҳга шак келтирадир...

Бирок бирор киши имонсиз-этиқодсиз — Оллоҳсиз ва олижаноблик ва эзуликка эришиб бўлмаслиғига диққат қилмади, диққат қилишга эса қўймадилар...

Ахир Оллоҳ узоқ изланши, фикрлаш, ўйлаш, мулоҳазалардан кейин биз — инсонни муқаммал тилсонда яратди. Бунинг буюк тараққийт самарасини аниқлаш...

Инсон танада мия каби бир хилда қон эмурчи, қондан озуқа олувчи бошқа аъзолар миянинг зиммасига юкланган — илоҳий фаолиятнинг вазифасини бажара олмайдилар...

Оллоҳ инсоннинг мия фаолиятини қулайтириш учун ҳам кийим, тикик қийиш, Бугдойни эчиб нон қилиб ейишга кўнатириди...

Хонадон ва мактаб. Хонадонимизда эрта-кеч Оллоҳ ҳақида гапирибди, уни танишга ўргатилади...

Бирор ерга учрашувга борсақ, баъзан ёшлар «Оллоҳ борми!» дея саволга тўтишади. Мен бундай шаккоқ ёшларга: «Сенларни ҳайвонот оламидан ажратиб, имон-этиқод ва орномус тўғрисида ниям этган, фикрлашга илоҳий қудратни берган, қавларсиз ота-боболаринг, бибиларинг минг йиллаб топинган Оллоҳ сенларнинг давринга келиб йўққа чиқарилишига қандай қарайсанлар!»...

Қун билан туннинг мавжудлиғи, тун бошланганда бандан мўминлар уйкуга толиб дам олишлари, агар тун бўлмас, инсон ишайвериб қолдани тоиши ҳақида ўйлаб қурилади...

Қўларимиз орқали борлиқни кўралик, кўлоқларимиз орқали турли овозларни эшитамиз, юрак орқали ҳаммасини ҳис этамиз. Уларга муносабат билдириш, улар ҳақида ҳужум-чиқариш, вазифаси яна мияга юкланади...

Эсимизни таниб мактабга қатнай бошлаган кунимиздан эътиборан Маркснинг «Дин — қора дориридир», деган нуктаи назарини шор қилиб олиб, муаллимларимиз «Оллоҳ йўқ» дея ўргатдилар...

Бизни имонсиз-этиқодсиз қилиб тарбиялаган муаллимларимизнинг базиларини ҳозир ҳам ҳаёт. Базилари ҳалқ ҳам муаллимлик қилмадилар...

Ота-оналарга қўл кўтармаган, яқинларига кўз олайтирамаган, ўғирлик, қотиллик, турли жиноятлардан тап тортаймаган, ҳатто она-оталарини қариялар уйларига олиб бориб ташлаётган ёшларни тарих билмайдилар...

Моҳият-эътибори билан шўро даврида инсонни, жонворларни, қушларни ўлдирадиган қуроллар мулғоқка йўқолиб кетиши керак эди. Уринда қалам, омон, қоғоз қамол топиши ва эзуликка кенг йўл очилиши лозим эди...

Оллоҳ

Фалсафий мушоҳадалар

Шайтонлар кўриниб қимнингидир лабларини қийайиб кетгани, фаршталар қилларгадир кўриниб бахтли қилганини била-қура туриб ҳам Оллоҳга шак келтирадир...

Бирок бирор киши имонсиз-этиқодсиз — Оллоҳсиз ва олижаноблик ва эзуликка эришиб бўлмаслиғига диққат қилмади, диққат қилишга эса қўймадилар...

Ота-оналарга қўл кўтармаган, яқинларига кўз олайтирамаган, ўғирлик, қотиллик, турли жиноятлардан тап тортаймаган, ҳатто она-оталарини қариялар уйларига олиб бориб ташлаётган ёшларни тарих билмайдилар...

Моҳият-эътибори билан шўро даврида инсонни, жонворларни, қушларни ўлдирадиган қуроллар мулғоқка йўқолиб кетиши керак эди. Уринда қалам, омон, қоғоз қамол топиши ва эзуликка кенг йўл очилиши лозим эди...

Саҳнада Алломиш

ТЕАТР — нафосат маскани, инсон маънавий дунёсини янада бойитишни муваззам даргоҳ. Муҳим номиди театр саҳнада нафах истеъдодли киришолар, драматурглар ва композиторларнинг асарлари намойиш этилганда дейсиз...

Тоҳир роли Гивсов деган артиста берилди, мен эса Қодир ролада ўқидим. Айниқса, Қодирнинг Парфиқоҳиз билан ўтадиган саҳнаси ҳақиқатли, эътиросли эди. Тоҳир ролини Гофуров ўйнаса, спектакл янада жонли қиладилар...

асарларида ҳам томошабинларни тўқинлантирган образлар яратди. М. Гофуровнинг уруш йилларидаги ижодий фаолияти ўта жўшқин кетди. Саҳнада намойиш этилган «Қурбон Умаров», «Қасос» каби спектаклларида у ватанпарварлик руҳи билан тўлиб тошган қаҳрамонлар сиймосини гавдалантирди...

БОЖХОНА ХИЗМАТИ ТАКОМИЛЛАШАДИ

БОЖХОНАЛАР хизмати ҳусусида имволар биланми? Афсуски, бевосита моддий бойлик яратадиган меҳнатқилларнинг кўпчилиги бу тақдирга эришмадилар...

даги вазифалар белгилаб олинди. — Ўзбекистоннинг расман мустакил давлат сифатида тан олинганлиги эндиликда иқтисодий жиҳатдан ҳам мустакимланганини керак...

Муҳожирлар юлдузи — ватан! Гурбатда қарилар... йўқ, мурларни тарқамайди. Бу ватан оқ-яланғоч, бир бурда тенг киндик қони тўқилган замин соғинчи, яна шу заминнинг умиди...

Узбекистон Республикаси Адиллати Интифои, «Билим» жамияти, Давлат телерадиокомпанияси, «Очун» ва «Турон» ижодий уюшмалари, «Мулоқот» ва «Шарқ юлдузи» ойналоқоти «Ватанин севмак иймодандур» рункидаги Республика ва туристонлик муҳожирлар маърузида илмий-маърифий анжуман ўтказилди...

жамиятининг залда бўлди. Унда чет элларга хизмат ихтиро қилган адабу алломилиқимизнинг тақдир ва илмий-ижодий фаолияти холисона талқин этилди.

ҚИСҚА САТРЛАРДА

ТОЖИКИСТОН ЯНГИЛИКЛАРИ

